

SEMMELWEIS
EGYETEM 1769

MANYE

MÁGYAR ALKALMAZOTT NYELVÉSZÉK
ÉS NYELVTANÁROK EGYESÜLETE

HUNGARIAN ASSOCIATION OF APPLIED
LINGUISTS AND LANGUAGE TEACHERS

**A MAGYAR MINT IDEGEN NYELV OKTATÁSA
A HATÁRAINKON INNEN ÉS TÚL
– KIHÍVÁSOK ÉS EREDMÉNYEK**

ABSZTRAKTFÜZET

**A MANYE MID-SZAKOSZTÁLYÁNAK ÉS A SEMMELWEIS EGYETEM
SZAKNYELVI INTÉZETÉNEK KÖZÖS KONFERENCIÁJA**

MANYE
MAGYAR ALKALMAZOTT NYELVÉSZEK
ÉS NYELVTANÁROK EGYESÜLETE
HUNGARIAN ASSOCIATION OF APPLIED
LINGUISTS AND LANGUAGE TEACHERS

Szerkesztő:

Putz Mónika

a konferencia szervezőbizottságának elnöke

Olvasószerkesztő:

Császár Judit

Nyomdai szerkesztő:

Szabó Angelika

BIEGELBAUER ESZTER
(Varsói Egyetem)

Magyar nyelv és kultúra Varsóban – lektori tapasztalatok és tanszéki élet a Varsói Egyetemen

A prezentáció öt év tapasztalatán keresztül mutatja be a vendégoktatói munka sajátosságait, kihívásait és eredményeit, valamint a magyar nyelv és kultúra oktatásának helyzetét a Varsói Egyetemen. A bemutató középpontjában a magyar mint idegen nyelv oktatása a Varsói Egyetem Magyar Tanszékén, az oktatói munka sokrétősége és az egyetemi hallgatók motivációjának és nyelvi fejlődésének támogatása áll. A prezentáció kitér a lektor oktatási és szakmai feladataira, az órák megtervezésére és megtartására, a különböző nyelvi szinteken történő munkára, valamint az autentikus magyar nyelvi és kulturális tartalmak közvetítésének lehetőségeire. Kiemelt szerepet kap a nyelvoktatás és a kultúraközvetítés kapcsolata, hiszen a magyar nyelv tanulása a hallgatók számára egyben betekintést nyújt Magyarország történelmébe, társadalmába és kulturális értékeibe is. A bemutató másik fontos témája a magyar szak helyzete a Varsói Egyetemen: az oktatási struktúra, a hallgatói érdeklődés, a képzés lehetőségei és kihívásai, valamint a magyar nyelv és kultúra egyetemi jelenlétének jelentősége. A prezentáció célja, hogy a személyes oktatói tapasztalatokon keresztül átfogó képet adjon a varsói magyaroktatás mindennapjairól, eredményeiről és jövőbeli lehetőségeiről. Külön figyelmet kapnak a bevált módszerek, jógyakorlatok és kezdeményezések is, amelyek hozzájárulnak a hallgatók aktívabb bevonásához, a magyar nyelv iránti érdeklődés fenntartásához, a lengyel–magyar kulturális kapcsolatok erősítéséhez, az öt év során szervezett projektek a Vendégoktatók a Magyar Kultúráért program keretében. Az előadó arra is keresi a választ, hogyan őrizhető meg és erősíthető tovább a magyar nyelv egyetemi oktatásának szerepe a változó felsőoktatási környezetben.

Kulcsszavak: magyar mint idegen nyelv, felsőoktatás, Varsói Egyetem Magyar Tanszék, sajátosságok, oktatói tapasztalat

BOZORÁDI PETRA
(Easy Hungarian)

A tanulói autonómia támogatása a magyar nyelv tanulásában – az Easy Hungarian gyakorlata

Az előadásban egy olyan tanulási környezetet mutatok be, amely támogatja a tanulói autonómiát a magyar nyelv tanulásában. Ebben a környezetben a tanár is megjelenik, hiszen az autonóm tanulás nem azt jelenti, hogy a tanuló teljesen egyedül, tanár nélkül tanul. Az önálló tanuló képes felelősséget vállalni a saját tanulási folyamatáért, képes azt irányítani, de közben különböző szintű tanári vagy mentori támogatást kaphat. Egy autonóm tanuló egy olyan tanulási környezetben fejlődhet, ami támogatja és elősegíti ezt a típusú tanulást. Egy ilyen tanulási környezet létrehozása volt a cél az Easy Hungarian projekt indulásakor 2021-ben. Az Easy Hungarian egy intuitív módon, több évtizedes tanári tapasztalat alapján kialakított rendszer. Ez egy olyan tanulási környezet, ahol a tanulók különböző szintű támogatást kapnak az autonóm vagy nagyrészt autonóm tanuláshoz. Az előadásban beszélek arról, hogy mit jelent pontosan a különböző szintű támogatás, és ezek hogyan jelennek meg az Easy Hungarian projektben. Milyen anyagokat és feladatokat kapnak a tanulók? Kik és hogyan kapnak visszajelzést? Milyen döntéseket és választásokat hozhatnak a tanulók a tanulási folyamat során? Mi a tanár szerepe és feladata ebben a folyamatban? Hol kap a tanuló strukturális támogatást, és hol van szükség több személyes támogatásra a tanártól? Az előadás zárásaként beszélek a továbblépési lehetőségekről. Jelenleg kevés adat áll rendelkezésre a rendszerbe belépő tanulók háttéréről, a tanulási szokásaikról, céljaikról, szintjükéről. A projekt hosszú távú célja kérdőíves felmérés segítségével pontosabb képet kapni ezekről, valamint arról, hogy hogyan használják az anyagokat, és ezek hogyan működnek a tanulási folyamatokban.

Kulcsszavak: autonóm nyelvtanulás, tanulói autonómia, tanulási környezet, magyar mint idegen nyelv, jógyakorlat

BRANDT GYÖRGYI

(Semmelweis Egyetem, Szaknyelvi Intézet)

A magyar és az angol nyelv tanításának összehasonlító elemzése a tiencsini magyar szakos hallgatók körében

Jelen kutatás a kínai anyanyelvű, a Tienccsini Idegen Nyelvi Egyetemen (TFSU) tanuló magyar szakos egyetemisták nyelvtanulási tapasztalatait és szubjektív megéléseit vizsgálja. A tanulmány fókuszában a kötelező angol és a fő szakirányként választott, ritka nyelvnek számító magyar nyelv oktatási módszertanának kontrasztív elemzése áll. A kutatás elsődleges célja annak bemutatása, hogy míg a rendszerszintű angol nyelvoktatás a kínai felsőoktatási intézményekben hagyományos, frontális és mechanikus tömegoktatás formájában valósul meg, addig a magyar mint kis szakos idegen nyelv tanítása kifejezetten a hallgatók belső motivációjára, az egyéni igényekre és az élményközpontú pedagógiai módszerekre épít. A kutatás empirikus bázisát az egyetem olyan volt magyar szakos hallgatóival készített 12 kvalitatív mélyinterjú tematikus elemzése adja, akik jelenleg Magyarországon, többségében Budapesten dolgoznak. Az eredmények egyértelműen rámutatnak arra, hogy míg a merev, vizsgaközpontú struktúrájú angol tömegoktatás gyakran vezet tartós megszólalási gáthoz és mélyen gyökerező nyelvi szorongáshoz, addig az interaktív, hallgatóközpontú magyarórák hatékonyan oldják ezeket a blokkokat, felszabadítják a diákok kommunikációs készségeit, és olyan mély érzelmi elkötelezettséget, valamint belső motivációt váltanak ki belőlük, amely hosszú távon is fenntartja a tanulási kedvüket. A tanulmány megerősíti az élményalapú nyelvpedagógia és a kiscsoportos oktatási forma eredményességét egy olyan kortárs kínai felsőoktatási környezetben, amely ugyan elméletben már nyitott a modern módszertani reformokra, ám a hagyományos nagy létszámú csoportok, a kulturális sajátosságok és az intézményi berögződések miatt továbbra is komoly nehézségekkel küzd azok gyakorlati, széles körű bevezetése során.

Kulcsszavak: Tienccsini Idegen Nyelvi Egyetem, tanulói motiváció, élményközpontú oktatás, tömegoktatás, kvalitatív interjúk

MANYE

MAGYAR ALKALMAZOTT NYELVÉSZEK
ÉS NYELVTANÁROK EGYESÜLETE
HUNGARIAN ASSOCIATION OF APPLIED
LINGUISTS AND LANGUAGE TEACHERS

SANDRA BULJANOVIĆ SIMONOVIC – TOKIĆ VARGA ANETT
(Belgrádi Egyetem, Collegium Hungaricum Belgrád)

A nyelvórán túl: közösségépítés és kultúrákövetítés a belgrádi Collegium Hungaricum magyar nyelvi kurzusain

A belgrádi Collegium Hungaricum 2024 óta ad teret a magyar mint idegen nyelv tanfolyamoknak. Az órák élőben és online zajlanak. Egy naptári év alatt 3, egyenként 12 tanítási hétből álló ciklust hozunk létre, az órák heti kétszer, alkalmanként 75 perces időtartamban kerülnek megtartásra. Ezúttal azokat a tanórán kívüli programokat szeretnénk bemutatni, amelyek a nyelvtanulást élményszerűvé és személyessé teszik. Minden tanítási ciklusban a következő programok kerülnek megszervezésre: Pričaonica (Társalgó), amely magyar anyanyelvű vendégekkel szervezett beszélgetős est, emellett filmklubok, társasjátékester, közös sütés-főzések, valamint a magyar zenéhez kapcsolódó foglalkozások. Részben azért kerülnek megrendezésre ezek a programok, mert egyes órák csak online térben zajlanak, részben pedig azért, hogy a hallgatók az órák között is kapcsolatban maradhassanak a magyar nyelvvel és kultúrával. A kurzus szerves részét képezi a Hungarionica Instagram-oldal, amely nemcsak nyelvi, hanem kulturális tartalmakat is megjelenít. További lehetőséget jelent az eddig két alkalommal megvalósult önálló tanulási program: a 24 megálló Budapesten című adventi és a Balatoni nyár című sorozat. A fentiek a nyelvtanulást kulturális ismeretekkel, autentikus szövegekkel és változatos feladatokkal egészítik ki. Tapasztalataink alapján a nyelvtanulók motivációját jelentősen növeli, ha a tanórák mellett olyan közösségi és kulturális élményekhez is kapcsolódhatnak, amelyek lehetőséget teremtenek a nyelv valós használatára. Előadásunkban arra szeretnénk rámutatni, hogy a magyar mint idegen nyelv oktatásában a közösségépítés és a kultúrákövetítés nem csupán kiegészítő elemek, hanem a hosszú távú motiváció és a sikeres nyelvtanulás meghatározó tényezői lehetnek.

Kulcsszavak: magyar nyelv, MID-tanítás, nyelvtanulás, kompetenciafejlesztés, motiváció

FISCHER ANDREA

(Hankuk University of Foreign Studies)

Két tanulási kultúra találkozása: a MID oktatása Dél-Koreában

A magyar mint idegen nyelv oktatása Dél-Koreában nemcsak nyelvi és kulturális, hanem módszertani szempontból is sajátos kihívásokat jelent. Az előadás koreai egyetemisták magyar nyelvtanulásának tapasztalataiból kiindulva vizsgálja a két eltérő tanulási kultúra találkozását, valamint a 21. századi egyetemi oktatást alakító generációs és technológiai változásokat. A koreai hallgatók tanulásában fontos szerepet játszik a strukturáltság, a helyes válasz keresése, miközben a spontán megszólalás, a hibázás és a nyitott kommunikációs feladatok komoly kihívást okoznak. A kulturális különbségek a tanári oldalon is megjelennek: az anyanyelvi és koreai oktatók eltérő pedagógiai hagyományai, tanítási stílusa és elvárásai ugyanabban az oktatási környezetben különböző megközelítéseket eredményeznek. Ehhez társul a Z generáció figyelmének fenntartása, a megváltozott tanulási szokások valamint a mesterséges intelligencia egyre intenzívebb használata. A generációkutatás eredményeire és a dél-koreai egyetemi nyelvvoktatás során szerzett tanórai tapasztalatokra támaszkodva az előadás két fő kérdésre keresi a választ: Hogyan hangolhatók össze az eltérő tanulási és tanítási kultúrák? Hogyan alakítják a generációs és technológiai változások a nyelvtanulást és a tanári szerepet? Konkrét tanórai példákon keresztül kerülnek bemutatásra azok a pedagógiai, módszertani megoldások, amelyek elősegíthetik a hatékonyabb tanulást és tanítást, a nyelvi és kulturális közvetítést, a hallgatók aktívabb bevonását és a megváltozott tanulási környezethez való alkalmazkodást.

Kulcsszavak: tanulási kultúra, tanítási stílusok, generációs sajátosságok, hallgatói motiváció, mesterséges intelligencia

FÜRÉSZ BLANKA NATÁLIA
(Semmelweis Egyetem, ETK)

Kognitív tehermentesítés és multimodális scaffolding a magyar mint egészségügyi szaknyelv oktatásában

A külföldi hallgatók számára a magyar mint egészségügyi szaknyelv elsajátítása összetett kognitív kihívást jelent. Az idegen nyelvi szorongás, a terminológiai készlet elsajátítása és a szintaktikai szabályok elvont magyarázata gyakran túlterheli a munkamemóriát. Jelen előadás a kognitív terhelés elméletére (Cognitive Load Theory) és a didaktikai állványozás (scaffolding) elvére építve mutat be egy tantermi jógyakorlatot. A módszertan a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karán szerzett oktatási tapasztalatokon alapul, a különböző egészségügyi szakok 1–3. évfolyamos hallgatóinak képzéséből merítve. A kontextus sajátossága az egészségügyi terminológia és a komplex nyelvtan gyors ütemű elsajátítása az alapképzéstől a haladó szaknyelvi szintekig. A bemutatott stratégia alapelemei:

- Multimodális és vizuális scaffolding: a hangrendi illeszkedés kinesztetikus (testnyelvi) jelölése a metanyelvi magyarázatok kivezetésére, valamint az élőben kitöltött tananyagokról készült, azonnal terjesztett digitális jegyzetek, amelyek mentesítik a hallgatókat a mechanikus körmölés terhétől.
- Kognitív áthidalás és chunking: a határozott/határozatlan ragozás tanítása a hallgatók saját anyanyelvi szerkezeteire építve, valamint az irányhármasság ígével kombinált, egységként való (chunking) rögzítése.
- Formatív gamifikáció és digitális támogatás: interaktív felületek (Kahoot, ChatGPT) szituatív bevonása a szorongásmentes visszacsatolás és a gyors kontextualizálás érdekében.

Az eredmények azt mutatják, hogy a kognitív tehermentesítés növeli a hallgatói biztonságérzetet, csökkenti az órán kívüli adminisztratív megkereséseket, és közvetlenül támogatja a szaknyelvi szókincs elmélyülését. A bemutatott jógyakorlat bővebb felhasználási lehetőségként más felsőoktatási szaknyelvi vagy általános MID-képzésbe is könnyen adaptálható.

Kulcsszavak: kognitív tehermentesítés, scaffolding (állványozás), magyar mint egészségügyi szaknyelv, oktatásmódszertan, gamifikáció és digitális eszközök

HEGEDŰS RITA

(Semmelweis Egyetem, Szaknyelvi Intézet; ELTE)

Grammatika álruhában. A funkcionális szemlélet alkalmazása a szaknyelvi oktatásban

Az idegennyelv-tanítás alapkérdései közé tartozik az anyanyelv részesedése, ill. a grammatika súlya az oktatás folyamatában. Ha összevetjük az évszázadok során kialakult, kidolgozott módszereket, tananyagokat, a különbségek főként e két sarkalatos pont értelmezéséből adódnak. Ehhez járul a szaknyelv értelmezésének sokfélesége. Ha feltételezünk egy ideális világot, melyben konszenzus születik az adott szaknyelv határainak meghúzásáról, továbbá rendelkezésre áll egy megbízható korpusz, amely alapján megállapítható az egyes grammatikai szerkezetek gyakorisága, az erre épülő tananyaghoz a szerzőnek/tanárnak már csak a megfelelő módszert kell kiválasztania. Jelen előadásom a **Vakbéllel és mentővel kerültem kórházba* mondatból kiindulva mutatja be a kognitív-funkcionális szemlélet alkalmazhatóságát az orvosi szaknyelvben. A nyelvhasználat rendszerszerű leírásának - hasonlóan a nyelvi rendszer strukturális leírásához - megvan a maga elméleti kerete, módszertana és terminológiája. Pl. a tertium comparationis, a théta-szerep egyértelmű a nyelvésznek, de felesleges, kifejezetten zavaró egy más szakterületen működő nyelvtanuló számára. Hogyan lehet a gyakorlatban kikerülni a terminus technicusokat, egyszerűsíteni, életszerűvé, sőt érdekessé tenni a funkcionális megközelítést – előadásomban ennek lehetséges lépéseit vázolom fel.

Kulcsszavak: szaknyelv; kognitív-funkcionális szemlélet; tertium comparationis, théta-szerep; terminus technicus

HEVÉR-JOLY KRISZTINA
(Strasbourg Egyetem)

Strasbourg magyarul: egy élményalapú nyelvoktatási projekt tapasztalatai

Az előadás egy, a Strasbourg Egyetem magyar programjában megvalósított magyar nyelvű városnéző projektet mutat be mint élményalapú oktatási joggyakorlatot. A kezdeményezésben elsősorban magyar származásnyelvi háttérű hallgatók vettek részt, akik magyar nyelvi és kulturális kompetenciáik fejlesztését egy valós kommunikációs helyzetben valósíthatták meg. A projekt keretében a hallgatók magyar nyelvű városnéző sétát szerveztek Strasbourg történelmi belvárosában, ahol a résztvevőket a város legfontosabb nevezetességein vezették végig, miközben magyar nyelven mutatták be azok történetét és kulturális jelentőségét. A program előkészítése a teljes szemeszteren át zajlott. A hallgatók művészettörténeti, helytörténeti és kulturális témákhoz kapcsolódó szókincset sajátítottak el, fejlesztették prezentációs készségeiket, gyakorolták a nyilvános megszólalást és az idegenvezetéshez kapcsolódó kommunikációs stratégiákat. A felkészülés során különös hangsúlyt kapott a szóbeli nyelvhasználat tudatos fejlesztése, valamint a kulturális közvetítő szerep értelmezése. Az előadás azt vizsgálja, hogy a projektalapú, élményközpontú tanulási forma miként támogathatja a származásnyelvi hallgatók nyelvi fejlődését és identitásépítését. A városvezetés lehetőséget teremtett arra, hogy a résztvevők a magyar nyelvet autentikus helyzetben használják, miközben aktív szereplőivé váltak a kulturális tudás közvetítésének. A tapasztalatok azt mutatják, hogy az ilyen típusú feladatok nemcsak a nyelvi kompetenciák fejlesztéséhez járulnak hozzá, hanem erősítik a hallgatók önbizalmát, közösségi kötődését és a magyar nyelvhez fűződő személyes kapcsolatát is. A projekt ezért adaptálható joggyakorlatként szolgálhat a származásnyelvi magyarok felsőoktatási képzésében.

Kulcsszavak: származásnyelv, élményalapú oktatás, projektalapú tanulás, kulturális közvetítés, identitás

JANI-DEMETRIOU BERNADETT

(American University of Beirut – Mediterraneo)

A tanulók nyelvi repertoárjára építő magyaroktatás egy ciprusi hétvégi magyar iskolában

A származásnyelv oktatása diaszpórák közösségekben gyakran olyan tanulók számára történik, akik mindennapi életükben több nyelvet használnak, és identitásuk is több kulturális és nyelvi kötődésből épül fel. Az előadás a 2023-ban létrehozott Páfoszi Magyar Iskola tapasztalatain keresztül egy olyan jógyakorlatot mutat be, amely a magyar nyelv tanításában tudatosan támaszkodik a tanulók teljes nyelvi repertoárjára, és a magyar identitás mellett a ciprusi kötődést is értéként kezeli. A kéthetente működő hétvégi iskola tanulói elsősorban magyar–görög kétnyelvű családokban élő, Cipruson született gyermekek, akik görög vagy angol nyelvű közoktatásban vesznek részt. A csoportba ugyanakkor Magyarországról frissen érkezett gyermekek is bekapcsolódtak, így eltérő nyelvi háttérrel és a magyar nyelvű írás-olvasás terén eltérő tapasztalatokkal rendelkező tanulók tanulnak együtt. A bemutatott gyakorlat lényege, hogy a magyarórák tervezésekor nem kizárólag a magyar nyelvi tudásra építünk: a gyermekek görög és angol nyelvi erőforrásait, valamint a ciprusi környezethez kapcsolódó tapasztalatait is bevonjuk a tanulási folyamatba. A magyar és ciprusi kulturális elemek párhuzamos megjelenítése – például a történelem, az ünnepek vagy a helyi környezet feldolgozásakor – lehetőséget teremt a kettős kötődés és identitás megélésére és kialakítására. Az előadás a gyakorlat konkrét példáin keresztül azt vizsgálja, hogyan alkalmazható ez a szemlélet a beszédfejlesztésben, valamint a magyar nyelvű írás-olvasás tanításában, és milyen lehetőségeket kínál más diaszpórák közösségek, illetve heterogén nyelvi háttérű tanulócsoporthoz számára.

Kulcsszavak: hétvégi magyar iskola, származásnyelv-oktatás, nyelvi repertoár, kétnyelvűség, identitás

KARÁCSONY ILDIKÓ – MICHAEL HERFERT
(független nyelvtanár; nyelvtanuló)

A nyelvi gátak lebontása a gyakorlatban: egy élményalapú MID-mikrotábor koncepciója és tapasztalatai

A magyar mint idegen nyelv (MID) oktatása során az egyik legnagyobb kihívást a nyelvtanulók megszólalási szorongásának és nyelvi blokkjainak leküzdése jelenti. Bár sok, Magyarországon élő külföldi jelentős passzív nyelvtudással rendelkezik, a spontán, mindennapi kommunikációs helyzetekben gyakran megtorpannak. Közös előadásunkban a 2026 szeptemberében megvalósuló, „Ungarisch ERLEBEN” elnevezésű, egy kis zalai faluban, Garaboncon megszervezett mikrotábor módszertani koncepcióját és gyakorlati tapasztalatait, valamint a nyelvtanulói szempontok rendszerezését mutatjuk be. A tábor modellje a hagyományos tantermi keretek lebontására és a megszerzett tudás azonnali, valós élethelyzetekben való alkalmazására épül. A program során a résztvevők szituációs és élményalapú feladatokon keresztül – mint a helyi piaclátogatás vagy a közvetlen lakossági interakciók – szerzik meg a gátlásoktól mentes beszédkézséget. Kiemelt figyelmet fordítunk a nyelvtani tévesztéstől való félelem feloldására és a sikeres interakcióra. Prezentációnkban részletesen ismertetjük a tábor szerkezetét, a kommunikációközpontú feladattípusokat, valamint azokat a gyakorlati technikákat, amelyek kifejezetten a megszólalási szorongás csökkentését szolgálják. Elemezzük a projekt eredményeit, tanulságait és a felmerült nehézségeket. A tábori tapasztalatok bemutatása mellett az előadás társelőadója, Michael Herfert – a tábor díszvendége – ismerteti „Notizen zur ungarischen Grammatik” című jegyzetét. A mű a tanári útmutatásokra építve, kifejezetten a német anyanyelvű tanuló saját szemszögéből és logikájából kiindulva rendszerezi a magyar nyelvtan struktúráját. Az előadásunk célja, hogy a tanár-diák együttműködésen és a gyakorlati tapasztalatokon keresztül rávilágítson: miként támogathatja az autentikus kontextus és a tanulói logika az aktív, szorongásmentes nyelvhasználatra való átállást.

Kulcsszavak: élményalapú nyelvelsajátítás, megszólalási szorongás és nyelvi gátak, tanár-diák együttműködés, hétköznapi nyelvhasználat és automatizáció, német anyanyelvű idős felnőttek magyaroktatása

KIRÁLY ATTILA

(Josai International University)

Magyar–japán tanulószótárak készítése a dél-afrikai fejlesztésű TshwaneLex (TLex) programmal egy japán magánegyetemen

A japán Josai International Egyetemen (JIU) az előadó részvételével 2010 óta folyik magyar nyelvoktatás, valamint a magyar és közép-európai művelődéstörténethez kapcsolódó tantárgyak oktatása. Az intenzív tananyagfejlesztés eredményeként többek között elkészültek az Ugrás a magyarba! című tankönyvek, tanulószótárak, DST- és CLIL-típusú, valamint kollaboratív tananyagok, továbbá egy YouTube-csatorna is. A tananyagfejlesztést egyéb oktatási és kulturális programok is támogatják, így az előadó által vezetett Central European Cultural Studies Workgroup és a Center for Language Education Band kulturális és zenei tevékenységei, az egyetemi Hungary Library kialakítása, a csoportos tanulmányi utak, a magyarországi egyéni tanulmányok, a japán tanárképzésben részt vevő hallgatók magyarországi gyakorlatai, valamint a Josai Institute for Central European Studies kutatómunkája. Az előadás a folyamatosan zajló magyar tanulószótár-fejlesztéssel foglalkozik, amelyet az előadó a TshwaneLex programcsomag segítségével végez. Az előadás bemutatja az egyetemi kiadásban eddig megjelent tanulószótárakat, valamint a tananyagokba bekerült szöszedeket, majd kitér a TLex technológiai meghatározottságaira és az agglutináló japán nyelv sajátosságaira, amelyek közvetlenül befolyásolták a kialakított adatbázis szerkezetét. Szó esik többek között a címszavak (lemmák) szerkesztéséről, a kiejtési mutatóról, a szófaji meghatározásról, a címszó fakultatív részéről, a címszavak elrendezéséről, a homonimák jelöléséről, a használati megjegyzésekről, a stílusminősítésekről és szaknyelvi rövidítésekről, a grammatikai megjegyzésekről, a szóragozás alapmintáiról, a fordításokról és értelmezésekről, valamint a példamondatok és szóösszetételek létrehozásáról. Az előadás kitér mindezek szoftveres automatizálására, valamint a DTD (Document Type Definition) struktúra kialakítására, amely a szócikkek szerkezetének közvetlen meghatározását, a grammatikai információk strukturált tárolását és megjelenítését segíti elő. Bemutatásra kerül továbbá a különböző formátumokba történő exportálás folyamata, valamint az AI-integráció és az applikációfejlesztés aktuális kérdésköre.

Kulcsszavak: magyar, japán, tanulószótár, TshwaneLex, tananyagfejlesztés

KOLLÁR ÁGNES
(független nyelvtanár)

Szókincsfejlesztés és kultúraközvetítés online – Egy Balaton-tematikájú e-learning tananyag bemutatása

A bemutatásra kerülő Balaton-tematikájú, tevékenységközpontú, interaktív e-learning tananyag a magyar mint idegen nyelv tanulását a nyelvi és kulturális kompetencia együttes fejlesztésével támogatja. A Moodle keretrendszerben kialakított, önálló tanulásra alkalmas kurzus célcsoportját elsősorban A2–B1 szintű, magyarul tanuló felnőttek alkotják. A tananyag fejlesztését az a tapasztalat indokolta, hogy a magyar mint idegen nyelv oktatásához kevés olyan digitális tananyag érhető el, amely egy magyarországi régió kulturális bemutatását következetesen összekapcsolja a szókincsfejlesztéssel és az interaktív gyakorlással. A kurzus egy virtuális balatoni körútra épül: az egyes modulok a Balaton jelentősebb településeit és kulturális-turisztikai-földrajzi értékeit, jellegzetességeit mutatják be. Az egyes leckék alapját egy kulturális olvasmány adja, melyhez hanganyag, videó, magyar–angol szöveget, valamint változatos interaktív feladatok kapcsolódnak. A feladatok a szókincs felismerését, megértését és aktív használatát, továbbá a szövegértést és a már elsajátított nyelvtani szerkezetek alkalmazását segítik. A tanulási folyamatot önellenőrző és modulzáró tesztek, automatikus visszajelzések, valamint külső források és a tanulói közösségépítést segítő fórumlehetőség támogatja. A bemutatás kitér a célcsoport igényeire, a fejlesztés módszertani hátterére és a pilot kipróbálás tapasztalataira is. A kurzus önálló tanulás mellett nyelvviskolai és egyetemi kurzusok kiegészítő anyagaként, kulturális tematikájú egyetemi szemináriumokon, valamint nyelvvizsgára és magyar kulturális ismereti vizsgára való felkészítésben is alkalmazható. Az online kurzus moduláris felépítése lehetővé teszi további témák, települések és feladatok beépítését.

Kulcsszavak: magyar mint idegen nyelv oktatása, e-learning tananyag, szókincsfejlesztés, kultúraközvetítés, készségfejlesztés

LŐRINSZKY ILDIKÓ
(Ankarai Egyetem)

Nyelvhasználati stratégiák a MID-oktatásban

Az előadás arra a kérdésre keresi a választ, milyen szerepet tölthetnek be a tanteremben jelenlévő nyelvek a MID órákon, illetve a célzott hallgatói csoportoknak szánt tananyag készítése során. Nem arra törekszem, hogy állást foglaljak a közvetítőnyelv használatával kapcsolatos elméleti vitában. Azokból a személyes tapasztalatokból kiindulva szeretnék néhány következtetést levonni, vitaindító jelleggel, amelyeket két ország három egyetemén, eltérő nyelvi környezetben szereztem. Számúzható-e minden más nyelv a MID tanteremből akkor, ha a diákok csak a lektorral tanulnak magyarul? Milyen szerepet tölthet be a közvetítőnyelv – vagy éppen a lingua franca – a különböző tanítási helyzetekben? Hogyan lehet meghúzni a határokat annak érdekében, hogy mindig a magyar nyelvű kommunikáció maradjon előtérben? Az előadás nem általánosan alkalmazható stratégiákat kínál, hanem éppen ellenkezőleg, arra szeretne rámutatni, hogy a tanárnak olykor jól bevált didaktikai elveit feladva folyamatosan alkalmazkodnia kell az adott tanítási helyzethez. A felmerülő nehézségek kreativitásra ösztönző pedagógiai feladatokat rejtenek. Várost és intézményt váltva, sokéves nyelvtanári gyakorlatom ellenére, minden egyes alkalommal újra kellett tanulnom a mesterséget.

Kulcsszavak: magyar mint idegen nyelv, közvetítőnyelv, többnyelvűség, lingua franca, nyelvhasználati stratégiák

MARTHY ANNAMÁRIA – GYENES GÁBOR
(Semmelweis Egyetem, Szaknyelvi Intézet)

Magyarul Magyarországon? A Semmelweis Egyetem nemzetközi hallgatóinak nyelvi és beilleszkedési tapasztalatai

A magyar felsőoktatásban tanuló nemzetközi hallgatók számára a magyar nyelv elsajátítása nem csupán tanulmányi követelmény: szerepet játszhat a mindennapi kommunikációban, az egyetemi és társadalmi beilleszkedésben, valamint – az egészségügyi képzések esetében – a későbbi betegkommunikációban is. Kutatásunk célja annak feltárása, hogyan érzik magukat a Semmelweis Egyetem nemzetközi hallgatói Magyarországon és az egyetemi környezetben, milyen tapasztalataik vannak a magyar nyelv használatával, illetve milyen szerepet tulajdonítanak a nyelvtudásnak mindennapi és szakmai integrációjukban. A kérdőíves vizsgálatban 250, a Semmelweis Egyetemen tanuló nemzetközi hallgató vett részt. A kutatás a hallgatók magyarországi és egyetemi tapasztalatai mellett a kommunikációs helyzetekre, a magyar nyelv használatára, valamint a nyelvtanulással és beilleszkedéssel kapcsolatos attitűdökre fókuszál. Az elemzés során különös figyelmet fordítunk arra, hogy milyen összefüggések rajzolódnak ki a magyar nyelvi kompetencia, a kommunikációs biztonság és a hallgatók szubjektív beilleszkedési tapasztalatai között. Az előadás a kérdőíves vizsgálat eredményeit a magyar mint idegen nyelv és az egészségügyi szaknyelvoktatás perspektívájából mutatja be. Célunk annak megvizsgálása, hogy a hallgatói tapasztalatok milyen támpontokat adhatnak a magyar nyelvi és szaknyelvi képzés tartalmának, céljainak és módszereinek fejlesztéséhez, valamint egy olyan nyelvoktatási szemlélet kialakításához, amely a szakmai kommunikáció mellett a hallgatók mindennapi nyelvhasználatát és magyarországi beilleszkedését is támogatja.

Kulcsszavak: magyar mint idegen nyelv, szaknyelvoktatás, nemzetközi hallgatók, beilleszkedés, nyelvi kompetencia, Semmelweis Egyetem

MARÓTI ORSOLYA – PAP ANDREA
(BME, OHEBS; NKE)

Nyelvfejlesztési preferenciák magyar mint idegen nyelvi és származásnyelvi tanárok körében

A magyar nyelv oktatásának intézményi sokszínűsége eltérő oktatási célokat és nyelvi fejlesztési stratégiákat eredményez. A kutatás célja annak feltárása, hogy milyen hasonlóságok és különbségek figyelhetők meg a magyar lektorátusokon, illetve a hétvégi magyar iskolákban dolgozó pedagógusok nyelvoktatási gyakorlatában. A vizsgálat kérdőíves adatfelvételre épül 39 pedagógus részvételével, akik közül 17 lektorátusi oktató és 22 hétvégi magyar iskolai tanár. Az elemzés a nyelvi prioritásokra, valamint a különböző feladattípusok alkalmazásának gyakoriságára irányul. A kutatás tanári szemszögből tárja fel a két intézménytípus eltérő pedagógiai funkcióiból fakadó feladatokat és prioritásokat. Az adatok alapján mindkét oktatási környezetben kiemelt szerepet kap a szókincs bővítése, a kommunikációs kompetencia erősítése, valamint a receptív nyelvi készségek támogatása. Ugyanakkor az oktatási hangsúlyok tekintetében számottevő eltérések is kirajzolódnak. Míg a lektorátusok elsősorban a magas szintű nyelvi kompetencia kialakítására és továbbfejlesztésére törekednek, addig a hétvégi magyar iskolák a magyar nyelv átörökítésének, a kulturális identitás megőrzésének és a közösségi kohézió erősítésének meghatározó színterei. A vizsgálat rámutat, hogy mindkét oktatási forma gyakorlatában vannak olyan területek – például az íráskészség fejlesztése –, amelyek kisebb hangsúlyt kapnak. Háttérben maradnak továbbá a digitális nyelvtanulási eszközök, valamint a differenciált oktatási eljárások alkalmazása, amelyek használatát a heterogén összetételű tanulócsoporthoz indokolhatnák. A produktív nyelvi készségek alakításában, valamint a kulturális és interkulturális tartalmak beépítésében ugyancsak sajátos hangsúlyok érvényesülnek az egyes oktatási helyzetekben. A feltárt tapasztalatok és gyakorlatok hozzájárulhatnak a külföldi magyar nyelvoktatás jellemzőinek mélyebb megértéséhez, és alapul szolgálhatnak a különféle oktatási környezetekhez illeszkedő módszertani ajánlások kidolgozásához.

Kulcsszavak: magyar mint idegen nyelv, magyar származásnyelv, hétvégi magyar iskola, magyar lektorátus, nyelvfejlesztési stratégiák

NAGY EDIT
(University of Florida)

Több idő a beszédre: fordított tanulásszervezés származásnyelvi magyarórákon

A származásnyelvi hallgatók oktatásának egyik sajátos kihívása, hogy a természetes, gyakran családi környezetben elsajátított nyelvtudás mellett a formális nyelvi ismeretek és az egyes készségek szintje jelentős eltéréseket mutathat. A rendelkezésre álló óraidőben ezért egyszerre kell lehetőséget teremteni a nyelvtani és nyelvhelyességi kérdések tisztázására, valamint a valódi kommunikációra és az aktív nyelvhasználatra. Az előadás egy amerikai egyetemi magyar származásnyelvi kurzuson alkalmazott fordított tanulásszervezési modellt mutat be. A fordított osztálytermi megközelítés származásnyelvi oktatásban történő alkalmazásából kiindulva a modell nem a teljes kurzus „megfordítására” törekszik. Az önállóan is feldolgozható tartalmak – például rövid nyelvtani magyarázatok, szókinccselőkészítés, valamint egyes olvasási és hallásértési anyagok – az órát megelőző digitális tanulási térbe kerülnek. A rövid videók, önellenőrző feladatok és irányított előkészítő tevékenységek lehetőséget adnak arra is, hogy a különböző nyelvi háttérrel érkező hallgatók saját tempójukban dolgozzák fel vagy ismételjék át a számukra szükséges tartalmakat. Az előadás konkrét tanórai példákon keresztül mutatja be, hogyan válik az előzetesen feldolgozott szókinccs és nyelvtani anyag történetmesélés, problémamegoldás, véleménycseré, vita vagy rövid prezentáció kiindulópontjává. Bemutatom azt is, hogyan kapcsolódnak egymáshoz az órát megelőző és az órai feladatok, illetve milyen szempontok alapján döntöm el, mely tartalmak helyezhetők át az önálló tanulásba. A modell célja nem a nyelvtani oktatás csökkentése, hanem a tanulási idő tudatosabb elosztása, hogy az órán több lehetőség jusson spontán, hosszabb és tartalmas magyar nyelvű kommunikációra.

Kulcsszavak: származásnyelvi oktatás, magyar mint származásnyelv, fordított tanulásszervezés, kommunikatív nyelvoktatás, feladatalapú nyelvoktatás

NAGY JULIANNA
(Krakkó, Jagelló Egyetem)

Állatos kifejezések magyar mint idegen nyelv órán

Jelen előadás az állatos kifejezéseket és azok tanításának lehetőségeit vizsgálja magyar mint idegen nyelv órán. A nyelv lenyomata a gondolkodásnak és a kultúrának, tükrözi, hogy milyen világ veszi körül az adott nyelvi beszélőt, hogyan és miképpen látja az őt körülvevő világot. Így amikor a magyart mint idegen nyelvet tanítjuk, nemcsak grammatikát, hanem kultúrát és gondolkodásmódot is tanítunk. Nyelvünk gazdag tárházát ölelik fel az állandósult szókapcsolatok, szólások és közmondások. Ezek által egy olyan szegmense nyílik meg a magyar nyelvnek a tanulók előtt, amely a kultúra mélyebb rétegeibe enged betekintést. Az előadás egy rövid elméleti bevezető után gyakorlati példákat mutat be. A teoretikus részben röviden körbejárjuk a szólások és közmondások definícióit, majd az állatos kifejezéseket vizsgáljuk meg részletesebben. Fontos kihangsúlyozni, hogy a tanítás során ezekkel magasabb nyelvi szinten találkoznak a tanulók. Mindemellett áttekintésre kerülnek nyelvkönyvek (*MagyarOK*, *Variációk...*), azt vizsgálva, hogy azokban hol és milyen szinten találkozhatunk állatos kifejezésekkel és szavakkal. Ezt követően egy válogatott korpuszt tekintünk át, olyan kifejezéseket, szólásokat és közmondásokat nézünk meg, amelyek részben az órákon is előkerültek: bemutatva például kutyás és macskás kifejezéseket. Végül pedig ötleteket, feladatokat ismertetünk arra vonatkozóan, hogy hogyan érdemes tanítani az állatos kifejezéseket. Az előadás kiindulópontot kíván nyújtani és arra szeretne válaszokat keresni, hogy milyen lehetőségek rejlenek az állatos kifejezések tanításában.

Kulcsszavak: állatos kifejezések, szólások, közmondások, nyelvi szint, kultúra

NAGY KINGA

(Eötvös Loránd Tudományegyetem)

Kortárs novellák alkalmazása az extenzív olvasásban – egy jógyakorlat a magyar mint idegen nyelv oktatásában

Az extenzív olvasás módszerét egyre szélesebb körben alkalmazzák az idegen nyelvek oktatásában. A módszer célja, hogy az olvasás által növelje a nyelvtanulók motivációját, emellett alkalmas a szókincs bővítésére, valamint az olvasási fluencia fejlesztésére is. A módszer alapelve, hogy a tanulók a nyelvi szintjüknek megfelelő, érdeklődésükhöz igazodó szövegeket olvasnak, elsősorban az olvasás élményére és a folyamatos szövegértésre összpontosítva. Bár az extenzív olvasás hatékonyságát számos idegen nyelv esetében igazolták, a magyar mint idegen nyelv oktatásának területén eddig nem született olyan empirikus kutatás, amely alátámasztaná az extenzív olvasás készségfejlesztő hatásait. Az előadás egy 2026 márciusában és áprilisában, az ELTE intenzív magyar mint idegen nyelvi kurzusán megvalósított pilotkutatás eredményeit mutatja be. A pilotkutatás során a hallgatók egy extenzív olvasási program keretében négy, általam adaptált kortárs novellát dolgoztak fel. A kutatás azt vizsgálta, hogy egy ilyen jellegű program milyen hatással van a hallgatók olvasási motivációjára, szövegértésére és nyelvhasználatára. A négy óra ráhangolódó, olvasási és feldolgozó szakaszból épült fel, amelyeket olvasás előtti és utáni feladatok, valamint kérdőívek egészítettek ki. A kérdőívek segítségével a hallgatók kognitív, affektív és motivációs visszajelzéseit gyűjtöttük, az adatokat pedig kvalitatív módszerekkel elemeztük. Az előadás ismerteti a pilotkutatás legfontosabb eredményeit és következtetéseit, különös tekintettel az olvasási motiváció alakulására. Emellett bemutatja, hogy a kutatás tapasztalatai miként járulhatnak hozzá egy hosszabb távú empirikus vizsgálat megtervezéséhez, valamint az extenzív olvasás módszerének magyar mint idegen nyelvben történő alkalmazásához.

Kulcsszavak: extenzív olvasás, magyar mint idegen nyelv, kortárs novellák, olvasási motiváció, szövegadaptáció

ORAVECZ ADRIENN

(Semmelweis Egyetem, Szaknyelvi Intézet)

Hazai könnyűzenei dalok alkalmazása a magyar mint idegen nyelv oktatásában – módszertani lehetőségek a szókincs és a prozódiai tudatosság fejlesztésére

Az autentikus tananyagok alkalmazása a magyar mint idegen nyelv (MID) oktatásában egyre nagyobb szerepet kap. A zene mint nyelvpedagógiai eszköz nemcsak a tanulói motiváció erősítését segítheti, hanem hozzájárulhat a szókincs kontextusba ágyazott elsajátításához, a hallás utáni szövegértés fejlesztéséhez, valamint a kiejtés és a prozódiai tudatosság kialakításához is. Az előadás célja olyan módszertani lehetőségek bemutatása, amelyek a hazai könnyűzenei dalokat komplex nyelvfejlesztő eszközként alkalmazzák a magyar mint idegen nyelv oktatásában. A bemutatott módszertani modell A2–B2 szintű nyelvtanulók számára készült. Autentikus magyar dalszövegekre épülő feladatsorai a lexikai kompetencia, a hallás utáni szövegértés, a hangsúlyozás, a ritmus és az intonáció fejlesztését kapcsolják össze. Az előadás olyan, a tanórai gyakorlatban közvetlenül alkalmazható feladattípusokat ismertet, mint a hiányos dalszövegek kiegészítése, a kollokáció- és frazémafelismerés, a ritmus- és intonációs gyakorlatok, a shadowing technika, valamint kommunikációs és kulturális feladatok. A módszer jelenléti és digitális tanulási környezetben egyaránt alkalmazható, és rugalmasan illeszthető különböző nyelvi szintekhez. Az előadás elsődleges célcsoportja a magyar mint idegen nyelvet oktató pedagógusok köre. A bemutatott módszertani lehetőségek olyan adaptálható eszköztárat kínálnak, amely támogatja a tanulók motivációját, a természetesebb beszédritmus és intonáció kialakulását, a szókincs tartósabb elsajátítását, valamint a magyar kulturális tartalmak élményszerű feldolgozását. A feladatok szabadon kombinálhatók, különböző oktatási környezetekben is alkalmazhatók, és kiindulópontként szolgálhatnak további módszertani fejlesztésekhez.

Kulcsszavak: magyar mint idegen nyelv, könnyűzene, autentikus tananyag, szókincsfejlesztés, prozódiai tudatosság

OTTUCSÁK MELINDA ANIKÓ
(Dr. Mező Ferenc Általános Iskola)

A természettudományos szakszövegtanítás kérdései 7-8. osztályos általános iskolás külföldi tanulók esetében

A hazánkban tanuló külföldi tanulók számára az út a középiskolába az általános iskolán keresztül vezet: ugyanazoknak az elvárásoknak kell megfelelniük, ugyanazt a tananyagot és szókinccset kell elsajátítaniuk 1-4 tanév alatt, mint magyar anyanyelvű társaiknak. A Dr. Mező Ferenc Általános Iskolában 8 éve, saját tapasztalataimban több mint 12 éve tanítok általános iskolás korú (menekült, menedékes és bevándorló) külföldi diákokat, akik számára különös kihívás először a magyar nyelv, majd a magyar szakszókinccs elsajátítása a tantárgyak (és a középiskolai felvételi) tükrében. Az iskolai integráció a magyar nyelv elsajátításával és az iskolai szokások megismerésével kezdődik. Ám egy klasszikus nyelvtanulóval szemben az általános iskolás diákoknak nagyon hamar használniuk kell a nyelvet történelem és természettudomány órákon is. Az A2-es nyelvi szinten álló diákok C1-es szövegeket olvasnak, hallgatnak, dolgoznak fel, majd számonkérésen számolnak be tudásukról. Műhelymunkában röviden bemutatom az általános iskolai 7-8. osztályos évfolyamos szakszövegtanítás kihívásait és jógyakorlatait: milyen idegen nyelvi képességeket tudunk fejleszteni és milyen szakszókinccs-magyarázási lehetőségek vannak kezdő és haladó szinten. A műhelyfoglalkozás során a természettudományos szakszövegtanítás kihívásaira fókuszálok: Milyen tudáselemeket vár el a tananyag 7-8. osztályban? Mennyi ebből a tanulható? Mennyi a képességen, készségen alapuló feladat? Milyen feladatokhoz elengedhetetlen a diák anyanyelvi kompetenciája, előzetes szaktárgyi tudása? A műhelymunka során az aktuális tankönyveket is elemezzük egy-egy külföldi tanuló szemén keresztül. A foglalkozásra várok minden érdeklődő kollégát, aki szeretne betekintést nyerni az általános iskolai szakszövegtanításba.

Kulcsszavak: szakszövegtanítás, jógyakorlatok, természettudományos szókinccs, magyar mint idegen nyelv általános iskolában, anyanyelvi és idegen nyelvi kompetencia

PALÁGYI JOLÁN

(Sorbonne Université, Párizs)

A versfordítás pedagógiai lehetőségei a MID órán

Az előadás azt vizsgálja, hogy hogyan lehet a magyar mint idegen nyelv oktatásának kezdeti szakaszában az irodalom, azon belül kifejezetten rövid versek segítségével előbbé és megfoghatóbbá tenni a magyar nyelvet egyetemi hallgatók számára. A célcsoport olyan egyetemi csoport, akik a magyart heti kettő vagy annál több óraszámban tanulják szakirányos vagy szabadon választható órák keretein belül. A módszer lényege, hogy a diákok egészen az első órától kezdve önállóan lefordítanak pár soros verseket, majd a fordításukat az órán a tanárral közösen átbeszéljük, összevetjük. A verseket a nyelvi szintükhöz igazított szöszedettel együtt kapják meg, amely az új lexikai elemek és a bonyolultabb nyelvi szerkezetek megértését segíti, így az előkészítés fázisában csak a szöveg (üzenet) minél pontosabb megértésére kell figyelniük. Később a figyelem fokozatosan áthelyezhető a szöveg jelentésének feltárásáról a fordítói döntésekre. A versfordítás során a korábban elsajátított grammatikai ismeretek kontextusban történő aktiválása mellett a jövőbeli, bonyolultabb grammatikai jelenségek előkészítésére is lehetőség nyílik. A már ismert nyelvi elemek aktiválása erősíti a tanulók motivációját és önbizalmát, továbbá megkönnyíti egy komplex nyelvtani blokk megértését. A módszer további pedagógiai hozadéka a fordítói szemlélet korai kialakítása, valamint a helyes intonáció és kiejtés gyakorlása. A hallgatói kreativitás kibontakozásának, a magyar irodalomtörténet áttekintésének, valamint kulturális referenciák elemzésének is teret ad a magyar mint idegen nyelv órákon. Az előadás konkrét példákon keresztül mutatja be, hogy a versfordítás miként válik a nyelv-, az irodalom- és a fordítástudományi szemléletet egyesítő eszközzé a nyelvórán.

Kulcsszavak: magyar mint idegen nyelv, irodalom a nyelvoktatásban, fordítástudomány, versfordítás, kreatív nyelvoktatás, kulturális referenciák

PUTZ MÓNICA

(Semmelweis Egyetem, Szaknyelvi Intézet)

A kommunikációs kompetenciák elemzése és értékelése a Semmelweis Egyetem fogorvostan-hallgatói körében

A tanulmány célja a Semmelweis Egyetem angol nyelvű programjában részt vevő fogorvostan-hallgatók (N=105) kommunikációs készségeinek átfogó értékelése, olyan területek azonosítása, ahol célzott fejlesztésre van szükség, iránymutatásként egy jövőbeli tantervfejlesztéshez. Az adatokat 2022-től gyűjtöttük és elemeztük; a harmadéves hallgatók A, B és C szimulált beteggel (SP) folytattak beszélgetést előre megbeszélt instrukciók alapján. Az oktatók szabványosított értékelő eszközt használtak a kommunikációs kompetenciák felmérésére. A szórás, a variancia, az F-értékek és a p-értékek kiszámításával nyertünk betekintést a mögöttes folyamatokba. Az értékelés során a fogorvosi kommunikáció különböző színtereit különítettük el. Az eredmények több kritikus területen is stabil teljesítményt mutattak, ideértve a *Bemutatkozás*, az *Anamnézis felvétele*, a *Panasz*, a *Kommunikáció az asszisztenssel*, a *További lépések megbeszélése* és az *Átfogó tapasztalat* területeket, ahol az alacsony F-értékek alapján az idő függvényében minimális volt a variancia. Ezzel szemben egyes területek, például a *Betegvizsgálat*, az *Összefoglalás és reflexió*, a *Diagnózis és magyarázat*, a *Kezelési terv* és a *Nonverbális kommunikáció* nagyobb variabilitást mutattak, itt minden esetben pozitív irányba történő változást tapasztaltunk az évek előrehaladtával. Az eredmények alátámasztják a Semmelweis Egyetem fogorvostan-hallgatóinak kommunikációs készségeinek általános szilárdságát, ami tükrözi a jelenlegi oktatási stratégiák hatékonyságát, beleértve a hallgatói motiváció fokozását célzó Skill-lab közelmúltbeli bevezetését is. A kutatás egy nem várt hozadéka, hogy a Skill-lab használata egyértelmű, számszerűsíthető eredményeket mutatott, amelyek szerint a hallgatók kommunikációs készségei jelentősen fejlődnek a Skill-lab alkalmazásával. Ez megerősíti azt a feltételezést, hogy a gyakorlatorientált, interaktív oktatási módszerek hatékonyak és közvetve hozzájárulnak a jobb betegellátási eredményekhez is. Az eredmények rámutatnak arra, hogy a folyamatos innováció és a gyakorlati tanulási lehetőségek beépítése kulcsfontosságú a jövő fogorvosképzésében.

Kulcsszavak: fogorvostan-hallgatók kommunikációs készségei, longitudinális értékelés, szimulált szerepjáték, betegellátás és betegelégedettség, kommunikációs kompetenciák

SÁRKÁNY FRUZZINA
(Padovai Egyetem)

A magyar nyelv oktatásának helyzete a Padovai Egyetemen lektori szemszögből

Az olasz-magyar kapcsolatok régi időkre visszanyúló, gazdag múlttal büszkélkedhetnek a nagy szellemi áramlatoknak, a dinasztikus érdekeknek és összefonódásoknak, a kereskedelemnek, valamint egyházi és művelődéstörténeti kötelékeknek köszönhetően. A magyar nyelv, irodalom és kultúra intézményes oktatása is nagy hagyománnyal rendelkezik (és részben napjainkban is rendelkezik) az olaszországi egyetemeken. Az előadás elsőként röviden összefoglalja a magyar mint idegen nyelv oktatásának történeti háttérét és jelenlegi helyzetét az olasz felsőoktatási intézményekben, majd betekintést nyújt a Padovai Egyetem magyar nyelvi stúdiumainak karakterébe, módszertani jellegzetességeibe, ismertetve a strukturális különbségekből adódó oktatásszervezési megoldásokat, lektori feladatokat, valamint az ehhez kapcsolódó speciális igényeket. A nem célnyelvi környezetben zajló tanulási-tanítási folyamat sajátosságai számos kihívás elé állítják a lektorokat, ez a magyar nyelv oktatása esetében hatványozottan igaz. Mivel a bölcsészettudományok egyre inkább háttérbe szorítása figyelhető meg az olasz egyetemeken is, a külföldön működő magyar nyelv és irodalom tanszékek oktatói számára talán az egyik legnagyobb feladat a láthatóság biztosítása, valamint ezzel párhuzamosan a hallgatói létszám növelése. Az előadás záró része ezekre a kihívásokra adott lehetséges válaszokat vázolja fel, bemutatva azokat a Padovai Egyetemen megvalósított kezdeményezéseket is, amelyek a többi kevésbé ismert és tanított nyelv (belarusz, cseh, lengyel, román, szerb és horvát, szlovén, ukrán, újjörög) oktatóival való közös munka eredményeként jöttek létre, bízva abban, hogy inspirációként szolgálhatnak más külföldi oktatóhelyeken a magyar nyelv tanulása iránti érdeklődés és motiváció fenntartásában és erősítésében.

Kulcsszavak: Olaszország, Padovai Egyetem, magyar mint idegen nyelv, lektor, jogyakorlatok

SKADRA MARGIT – KERESZTES CSILLA

(Szegedi Tudományegyetem, Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Kar, Orvosi Szaknyelvi Kommunikációs és Fordítóképző Csoport)

***Útlelél nélkül a világ körül. Beszéljess nemzetközi hallgatókkal!* című program bemutatása**

Az *Útlelél nélkül a világ körül. Beszéljess nemzetközi hallgatókkal!* című program az interkulturális kommunikációra és a magyar mint idegen nyelv kontextusára épülő, élményalapú esemény, amely először 2026-ban, a Szegedi Tudományegyetem Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Karán a Kutatók Éjszakájának keretében valósul meg. Bár a hallgatók tanulmányaik során rendszeresen vesznek részt magyar nyelvórákon, a mindennapokban viszonylag kevés lehetőségük adódik arra, hogy biztonságos, támogató környezetben használják a nyelvet, mivel többnyire saját nemzetközi közösségeikben mozognak és egymással angolul kommunikálnak. A program célja, hogy középiskolás, egyetemista és felnőtt résztvevők számára találkozási lehetőséget nyújtson nemzetközi orvostanhallgatókkal, a külföldi hallgatók számára pedig alkalmat biztosítson a magyar nyelv tanórán kívüli helyzetben történő gyakorlására. A magyar résztvevők asztalról asztalra haladva különböző országokból érkező hallgatókkal beszélgethetnek, akik saját tapasztalataikon keresztül mutatják be kulturális hátterüket, mindennapi életüket és Magyarországhoz fűződő benyomásaikat. A kezdeményezés a sikeres kommunikáció feltételeként a nyitottságot, a kölcsönös érdeklődést és az aktív részvételt helyezi előtérbe. A beszélgetések magyarul, angolul vagy a nemzetközi hallgatók anyanyelvén is folyhatnak, így a résztvevők valós, többnyelvű kommunikációs helyzetekben szerezhetnek tapasztalatot. A program egyaránt hozzájárul a kulturális sokszínűség megismeréséhez, a nyelvtanulási motiváció erősítéséhez és az egyetem nemzetközi közösségének láthatóbbá tételéhez. Az előadás a program szervezésének folyamatát, kihívásait és első tapasztalatait mutatja be, különös tekintettel a megvalósítás gyakorlati aspektusaira és a résztvevői visszajelzésekre.

Kulcsszavak: élményalapú tanulás, interkulturális kommunikáció, Kutatók Éjszakája, magyar mint idegen nyelv, nemzetközi orvostanhallgatók

SZENTPÁLY MIKLÓS

(Semmelweis Egyetem, Szaknyelvi Intézet)

Szót kérek – A magyarul tanuló orvostanhallgatók szókincse

A külföldi orvos-, illetve fogorvostanhallgatók magyar szaknyelvi képzésének egyik sarkalatos pontja, hogy a magyar szókincs mely elemeivel érdemes a diákoknak tanulmányaik során találkozniuk, illetve mely elemeit kell megtanulniuk, elsajátítaniuk. Előadásomban a jelenleg az orvoscépzésen használatban lévő könyvek szókincsének felépítését mutatom be, kitérve arra, milyen megfontolásokat lehet figyelembe venni a szókincs összeállításánál. A szaknyelvi tananyag összeállítása során ugyanis a szigorúan vett szaknyelvi kifejezéseket, gyakran előforduló szaknyelvi terminusokat mindenképpen ki kell egészíteni a betegek mindennapi szóhasználatával, azokkal a mindennapi nyelvi fordulatokkal, amelyekkel a hallgatók a klinikai gyakorlat során elkerülhetetlenül találkoznak. A képzés célja az, hogy a hallgatók a valós kommunikációs helyzetekre jól tudjanak reagálni. A szókincs összeállításánál tehát figyelni kell arra, hogy az orvos-, illetve fogorvoshallgatók milyen kifejezéseket használnak majd a beteggel való interakciók során, milyen nyelvi elemek szükségesek a vizsgálatok leírásához, a diagnózis közléséhez vagy a terápiás javaslatok megfogalmazásához. A szókincsnek ezért nemcsak szakmai, hanem pragmatikai és kulturális szempontból is relevánsnak kell lennie. Ezen felül tisztázni kell a diákokkal, hogy milyen orvosi szakkifejezéseket ismerhetnek a betegek, nagyjából hol húzódik az a határ, amely elválasztja az orvosi egyetemet nem végzett beteg és a magyar orvosi szaknyelvet munkája során folyamatosan használó orvos nyelvét. Ez utóbbi összefügg azzal a problémával is, mennyire egészségtudatos a magyar társadalom, milyen mélységben ismeri az emberi anatómiát, illetve a testében zajló folyamatokat, azokat képes-e megnevezni, leírni. A betegek szaknyelvi ismeretét statisztikai alapon közelítem meg: az orvosi egyetem nyelvkönyveinek szaknyelvi szókincsét kérdőíves kutatás alapján vizsgálom. A megfelelő szókincs kiválasztása, begyakorlása, kontextusba helyezése elsődleges fontosságú a képzés során. A cél az, hogy a hallgatók magabiztosan, gördülékenyen és a magyar egészségügyi kultúrához illeszkedve tudjanak kommunikálni, amihez egy tudatosan felépített, funkcionális szókészlet elengedhetetlen.

Kulcsszavak: kommunikációs kompetencia, nyelvi regiszter, anamnéziszfelvétel, tünetleírás, egészségműveltség

TÓTH ÁGNES
(INALCO, Párizs)

Lektor mint nyelvi-kulturális közvetítő: magyar és francia felsőoktatási kultúrák találkozása

A külföldi egyetemeken dolgozó lektor szerepe túlmutat a nyelv oktatásán: egyszerre válik nyelvi, kulturális és intézményi közvetítővé. Előadásomban azt vizsgálom, milyen sajátos kihívásokkal és lehetőségekkel jár ez a közvetítői szerep a magyar mint idegen nyelv franciaországi oktatásában, különös tekintettel a magyar és a francia felsőoktatási kultúrák találkozására. Az INALCO magyar szekciójában szerzett tapasztalataim alapján arra keresem a választ, hogyan hatnak egymásra a két oktatási kultúra hagyományai, elvárásai és gyakorlatai. Az előadás elméleti háttérét a nyelvi és kulturális közvetítés, valamint az interkulturális kompetencia fogalmai adják. A vizsgálat reflektív esettanulmányra épül, amelyben saját oktatói tapasztalataim, a mindennapi pedagógiai gyakorlat, az intézményi együttműködések és a hallgatókkal végzett munka elemzése kap szerepet. Kiemelt figyelmet fordítok az INALCO nemzetközi oktatói csapatának működésére, amelyben különböző nyelvi, kulturális és szakmai háttérrel rendelkező oktatók dolgoznak együtt. Az előadás célja annak feltárása, hogy a lektori munka milyen módon járulhat hozzá a nyelvi és kulturális közvetítéshez, a hallgatói interkulturális kompetencia fejlesztéséhez, valamint az intézmények és oktatók közötti szakmai kapcsolatok erősítéséhez. A várható eredmények arra mutathatnak rá, hogy a lektori jelenlét az eltérő oktatási kultúrák közötti kölcsönös tanulás, szakmai együttműködés és új pedagógiai lehetőségek kialakítását is elősegíti.

Kulcsszavak: magyar mint idegen nyelv, nyelvi és kulturális közvetítés, nemzetközi oktatói együttműködés, interkulturális kompetencia, felsőoktatási kultúrák

VECSERNYÉS ILDIKÓ
(Helsinki Egyetem)

A megszólítások tanításának néhány fontos kérdése – egy készülő doktori disszertáció tanulságai

Csaknem három évtizede tanítok magyart mint idegen nyelvet Finnországban. Hamarosan elkészülő doktori disszertációm, amelyben a médiában szereplő finn és magyar megszólításokat vizsgálom, nagymértékben megváltoztatta azt, hogyan, mikor, milyen jelenségeket kiemelve tanítom a magyar megszólításokat a nyelvórákon. Bár a nyelvkönyvek példái, szövegei alapján mindannyian sokat foglalkozunk az ún. pronominalis formákkal (a tegezés-magázás-önözés kérdésével), a nominális megszólítások (pl. címek, rangok, foglalkozás- és szerepnevek, becenevek, kedveskedő megszólítások) használati szabályainak tanítására akaratlanul is kisebb hangsúly esik. A finn nyelvben, amely távoli rokonságban áll a magyarral, a megszólítások nyelvi eszköztára nagyon hasonló a magyaréhoz (pl. tegezés, magázás, a magyaréval megegyező típusú nominális megszólítások a pozícióra utaló nevektől a kedveskedő megszólításokig). Ezek használati szabályai azonban sokban különböznek a magyar nyelvétől. Az autentikus forrásokon (Facebook-kommenteken, YouTube-videókon és két nemzetközi reality-sorozat magyar és finn verzióján) végzett kontrasztív vizsgálataim és a megszólítás szakirodalma tükrében a magyar megszólítások olyan sajátosságainak szoktam óráimon kiemelt figyelmet szentelni, amelyekkel a kutatásom előtti években sokkal kevesebbet foglalkoztam nyelvkurzusaimon. Kiemelt szerepet kap óráimon a tanár, az orvos, az ügyintéző, az utca embere megszólításának gyakorlásán kívül például a kereszt- és becenevek egymáshoz való viszonyának és funkcióinak áttekintése, valamint a kedveskedő megszólítások használati körének tisztázása is. Annak ellenére, hogy a nominális megszólítások tanításának kiemelt szerepét a finn nyelvvel való összehasonlítás tükrében ismertem fel, reményeim szerint megfigyeléseimnek, az általam alkalmazott joggyakorlatoknak a különböző anyanyelvi háttérű hallgatókat oktató MID-tanárok is hasznát vehetik.

Kulcsszavak: megszólítások, MID, nominális formák, személynévi megszólítás, kedveskedő megszólítás

VERMEKI BOGLÁRKA
(Zágrábi Egyetem)

Nyelvfüggő-e a TBLT? Feladatalapú tananyagok nyelveken átívelő összehasonlító vizsgálata magyar mint idegen nyelvi perspektívából

A feladatalapú nyelvoktatás (Task-Based Language Teaching, TBLT) a kommunikatív nyelvpedagógia egyik meghatározó irányzata, amelyben a nyelvtanulás szervezőelve nem elsősorban a nyelvi formák előre meghatározott sorrendje, hanem jelentésközpontú, valós vagy valószerű kommunikációs célok és feladatok megvalósítása. A TBLT nemzetközi szakirodalmának és módszertani diskurzusának jelentős része ugyanakkor az angol mint idegen vagy második nyelv oktatásához kapcsolódik. Ez felveti a kérdést, hogy a megközelítés alapelvei miként érvényesülnek az angoltól eltérő tipológiai és morfoszintaktikai sajátosságokkal rendelkező célnyelvek oktatásában, és milyen tanulságokkal szolgálhatnak ezek a magyar mint idegen nyelv tanítása számára. A kutatás azt vizsgálja, milyen megoldásokat alkalmaznak más célnyelvek oktatására – első sorban kezdő szintre – kidolgozott feladatalapú tankönyvek és tananyagok. Az összehasonlító kvalitatív tartalomelemzés spanyol, japán és koreai, valamint további nyelvek TBLT anyagaira terjed ki. Az elemzés középpontjában a jelentésközpontúság, a kommunikációs cél és kimenet, a tanulók saját nyelvi erőforrásainak mozgósítása, a feladatvégzéshez biztosított nyelvi támogatás, továbbá a formafókusz és a kommunikatív feladat viszonya áll. Kiemelt szempont annak vizsgálata, hogy az egyes tananyagok miként hangolják össze a célnyelv grammatikai sajátosságainak elsajátítását a jelentésközpontú nyelvhasználattal. A vizsgálat célja annak feltárása, hogy a TBLT alapelvei miként alkalmazkodnak eltérő nyelvi rendszerekhez, illetve mely megoldások lehetnek relevánsak a magyar mint idegen nyelv oktatásában. Az eredmények hozzájárulhatnak olyan feladattervezési és nyelvi támogatási eljárások azonosításához, amelyek figyelembe veszik a magyar nyelv sajátosságait, és támpontokat adhatnak egy magyar nyelvre adaptált, feladatalapú módszertani gyakorlat továbbfejlesztéséhez.

Kulcsszavak: feladatalapú nyelvoktatás (TBLT), magyar mint idegen nyelv, tananyagelemzés, célnyelvi sajátosságok, nyelvpedagógia

YOO JINIL

(Hankuk University of Foreign Studies)

A magyar nyelv oktatásának története és jelenlegi helyzete Koreában: a tantervre, a tankönyvekre és a tanórán kívüli tevékenységekre fókuszálva

A magyar nyelv oktatása Dél-Koreában 1988-ban kezdődött, és mára közel negyvenéves múlttal tekint vissza. Jelenleg Dél-Koreában a Hankuk University of Foreign Studies (HUFS) az egyetlen felsőoktatási intézmény, ahol rendszeres keretek között folyik a magyar nyelv oktatása. Az elmúlt közel negyven év során a magyar nyelv oktatása Dél-Koreában számos változáson ment keresztül, amelyek szorosan összefüggtek a koreai társadalom és az oktatási környezet változásaival. A legfontosabb változások közé tartozik a magyarul tanuló hallgatók számának alakulása a társadalmi és gazdasági körülmények változásának függvényében, az oktatói állomány és az oktatási környezet átalakulása, valamint az ezekhez kapcsolódó magyar nyelvkönyvek fejlesztése és átdolgozása. Különösen jelentős változások figyelhetők meg a magyar nyelvtudás értékelési és számonkérési rendszerében is, amely az elmúlt évtizedek során az adott korszak oktatási és társadalmi igényeihez igazodva folyamatosan alakult. Előadásomban először áttekintem a magyar nyelv dél-koreai oktatásának történeti fejlődését az oktatás 1988-as megindulásától napjainkig. Ezt követően bemutatom, hogy a koreai társadalom, valamint a magyar nyelv oktatásának környezetében bekövetkezett változások hogyan hatottak a magyar nyelvkönyvek fejlesztésére és változására. Emellett ismertetem a Hankuk University of Foreign Studies Magyar Tanszékén jelenleg folyó, Magyarországhoz és a magyar kultúrához kapcsolódó tanórán kívüli programokat is, ezáltal bemutatva a formális oktatáson kívüli különböző oktatási tevékenységeket és azok jelentőségét. Végül az előadás kitér a mesterséges intelligencia (MI) rohamos fejlődésének a dél-koreai magyaroktatásra gyakorolt hatására, valamint az ebből fakadó új lehetőségekre és kihívásokra. Különös figyelmet fordítok arra, hogy az MI-alapú fordítási és nyelvtanulási eszközök fejlődése milyen változásokat idéz elő a magyar nyelv tanításában és tanulásában. E változásokra reagálva arra is keresem a választ, hogy milyen irányban fejlődhet a magyar nyelv oktatása Dél-Koreában, illetve milyen konkrét megoldásokkal lehet sikeresen alkalmazkodni az új oktatási környezethez.

Kulcsszavak: magyar nyelvoktatás Dél-Koreában, a magyaroktatás története, magyar nyelvkönyvek, értékelési rendszer, mesterséges intelligencia

ZSOLNAI MÁRTON – KÁRAI DÁNIEL

(Vilnusi Egyetem; Litvániai Magyarok Báthory István Kulturális Szövetsége)

**Litván, magyar – két jó barát: magyar nyelvoktatás és közösségszervezés
Vilniusban**

Az előadás a Vilnusi Egyetemen működő magyar lektorátus tevékenységét és a litvániai magyar közösség mindennapjait mutatja be, különös tekintettel a magyarnyelv-oktatásra, valamint a lektori munkához kapcsolódó kulturális és közösségszervező tevékenységekre. A magyar nyelv és kultúra jelenléte az egyetemen az 1970-es évek végéig nyúlik vissza, azonban az első évtizedekben esetleges és bizonytalan volt az oktatás. A 2015/2016-os tanévtől a Balassi Intézet, majd annak jogutódjaként a Külügyminisztériumhoz tartozó Magyar Vendégoktatói Hálózat biztosít magyar lektort az egyetemen. A vendégoktató feladatai a nyelvoktatáson túl tudományos, kulturális és közösségi programok szervezésére, valamint a helyi magyar diaszpórával való együttműködésre is kiterjednek. A Litvániai Magyarok Báthory István Kulturális Szövetsége immár 35 éve meghatározó szerepet tölt be a litvániai magyar közösség kulturális életének szervezésében. A magyar közösségi rendezvények szervezése mellett számos konferenciát, előadást, koncertet sikerült megvalósítani. A szervezet célja ezenkívül megismertetni a magyar kultúrát Litvániában, ennek eredményeként több kiadvány és publikáció látott napvilágot a litván-magyar kulturális kapcsolatok témájában. A 2025/2026-os tanévben először a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasa is segítette a Báthory Szövetség munkáját. Az előadás áttekinti az elmúlt évek eredményeit, és bemutatja azokat a lehetőségeket és kihívásokat, amelyek egy kis létszámú, de aktív külhoni magyar közösség nyelvi, kulturális és közösségi életét meghatározzák.

Kulcsszavak: Vilnusi Egyetem, magyar diaszpóra, magyar mint idegen nyelv, közösségszervezés, nyelvoktatás

MANYE

MAGYAR ALKALMAZOTT NYELVÉSZEK
ÉS NYELVTANÁROK EGYESÜLETE
HUNGARIAN ASSOCIATION OF APPLIED
LINGUISTS AND LANGUAGE TEACHERS

SEMMELWEIS MEDICAL LINGUISTICS CONFERENCE

HYBRID

3 – 5 June,
2027